

met het naschip. Dit alles is de plicht van de hoofdadministrateur, die bij nalatigheid een boete van zes maanden gagie ten gunste van de diaconie te Batavia zal krijgen. Wat justitiële zaken betreft zijn twee staven goud, die zijn gevonden onder de goederen van de gewezen schipper van de Kattendijke Leendert van der Linden, aan de secretaris van de Raad van Justitie te Batavia overgedragen. Van der Linden is nu daar. Tot het eind van het proces tegen hem zal de per wissel overgemaakte opbrengst van zijn verkochte goederen t.w.v. ropia 26.547 bij de Raad van Justitie in beslag gehouden moeten worden. [fol. 987] Uit de geheime brieven van 11 april en 27 augustus 1765, 11 januari en 20 maart 1766 blijken de maatregelen betreffende de inlandse zaken)

--- die door hen beraamt en in 't werk gesteld zijn om des mogelijk de affaire wegens de nesserane, of welkomst gifte, aan den vorst af te maken, zonder teffens het genoegen te hebben gehad om te mogen ontwaren dat dezelve met een gewenscht effect bekroont zijn geworden. Gelijk men billijk hadde mogen verwagten, nadat de heer Clive door zijn bereidwilligheid en vriendelijke intercessie de bijlegging van 't verschil uitgewerkt hadde. Terwijl men overeengekomen was dat er een nesserane als aan de overige vorige nababs gegeven zoude worden en dat men den nabab zoude begroeten en evenals zijn vader in 1759 beschenken. En zulks te meer nadat de nabab, volgens het aangehaalde bij de secrete resolutie der ministers van den 31 mey 1765, eindelijk verklaard had daarmede te vrede te zijn en dat als dan het verschil geëindigt zoude wezen en onze vaart en handel weder opengelaten werden. Terwijl wij daarentegen niet dan met leetwezen hebben gezien dat men omtrend de zaak zelfs als nog genoegzaam niet verder gereusseert is als toen men begon, ten minsten dat de nabab sedert die voorafgegane overeenkomst verklaart hadde zig met niet minder dan een lak ropias voor hem alleen te zullen vergenoegen, en dat Ragia Dollobrans, zelfs onder bedreiging van onzen vaart op 't nieuw te zullen stremmen, de afgave van circa ropias 125.000 begeert hadde. En zulks niettegenstaande de ministers aan hare kant door de afgave der geschenken, zo aan den nabab c.s., als aan de andere hofsgroten tot een bedragen van f 43.897,3,- reeds aan het tweede lid der conventie voldaan en de Cassimbasaarsche bediendens gelast hadden de gewone en uiterlijk een dubbelde nesserane aan te bieden, gelijk de ministers mede bij hare laatste missive zeggen dat zij, omdat van de nesserane niet gesproken wierd, het niet raadsaam geoordeelt hadden daarvan het eerst weder op te halen.

Fol. 987r-988v.

(Het bestuur is bericht dat het deze zaak niet op zijn beloop had moeten laten. [fol. 989] Immers, het vond zelf een nesser onvermijdelijk daar men daar toch toe gedwongen wordt, daar de nawab al heeft bevolen om Compagnies handel overal te belemmeren, het fort in te sluiten en de levensmiddelen toevoer af te sluiten. Zolang de onzekerheid duurt, blijft men aan die dreiging blootgesteld. Daarom had het bestuur zich weer direct tot Robert Clive gewend en met het argument dat de eis van de nawab onbillijk was, nakoming van de overeenkomst geëist, waarvan men zelf al een gedeelte was nagekomen. Omdat men vreest dat achter het stilzwijgen van de nawab een geheime opzet schuil gaat en men niet langer in onzekerheid wil blijven, is het bestuur opgedragen deze zaak door bemiddeling van Robert Clive zo snel mogelijk op te lossen. [fol. 990] Hij zal daartoe zeker bereid zijn, omdat hij zo vriendelijk is geweest om de billijke overeenkomst tot stand te brengen en er dus voor garant staat. Als deze zaak is geregeld moeten alle dienaren de eed van zuivering afleggen voor het geven van het geld als nesser, zowel als voor de peshkash. De directeur is hiervan uitgezonderd, maar de overige erbij betrokken dienaren moeten van te voren van deze eed op de hoogte gesteld worden. Het geven van geschenken conform het tweede lid van de conventie aan de nawab c.s. en enige hofsgroten tot een bedrag van f 43.897 is goedgekeurd, aannemende dat het niet voor minder kon. Wel wordt opgemerkt dat het onvermijdelijke geschenk aan de naib suba Rai Durlabh [fol. 991] de belangen van de Compagnie niet veel heeft geholpen. Het is een goede zaak dat door tussenkomst van Robert Clive een verschil met de faujdar te Hooghly over zijn pretentie zijn volk naar ons dorp te mogen sturen, er